

†

Dankbare herinnering aan

Marie FAES

° Boechout 11 januari 1909.

† Boechout 17 januari 1996.

Helpen en nog eens helpen; spreken en nog eens spreken: zo mogen we het leven van Marie of Mitteke Faes samenvatten. Weinigen hebben zo veel en zo lang dienst bewezen aan familie, vrienden, parochie en kerk als zij. Haar moeder stierf als zij 11 jaar werd. Wie anders sprong vader en gezin bij als zij? Veel heeft zij toen verwezenlijkt voor allen in huis en boerderij, daar ver in de Hellestraat. En zij bleef haar familie ter hulp komen, ook later. Ieder was tevens bij haar welkom. Wat zij bezat, gaf zij spontaan aan wie zij daarmee plezier kon doen. Haar familie is dat niet vergeten, en is haar nabij gebleven, sommigen haast dag na dag.

Pastorie en kerk lagen haar nauw aan het hart, naast de missionarissen, die haar wisten wonen, en haast verplicht waren eens langs te komen bij hun thuiskomsten. Pastoor Debaerdemaeker en Juffrouw Bertha mochten steeds op haar beroep doen. Niets was haar teveel. Blijmoedig, vrank en vrij uitkomend voor haar mening, en voorzien van een stevige gezondheid en werkkraft heeft zij vele jaren mensen begroet, het stoelgeld rondgehaald, de kerk net gehouden voor de diensten.

Hoevele gesprekken daarbij gevoerd werden is niet te tellen. Echter niet alleen met de mensen sprak zij, ook met moeder Maria; haar rozenkrans bleef steeds in haar nabijheid. En zij zong gaarne de lof van de Heer God in Gloria, Credo en Te Deum. Na de Bistweg; en de J.Fr.Willemsstraat trok zij naar St.-Mathildis. Zoals steeds vond zij er vlug haar draai, en bleef zij de heldere Boechoutse vrouw, die gaarne bezoek ontving, en naar anderen toeging, tot in de laatste week. Wedden dat zelfs de hemel een ietsje blijer wordt, nu zij er verblijft. Dank je wel, tante Marieke. Dank je wel, beste Mit.

De familie dankt U voor uw medeleven. Onze speciale dank aan de directie, de aalmoezenier, het personeel en de medebewoners van St.-Mathildis voor hun goede zorgen.